

prima instanță: I. Goncearuc

instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lungu Anatolie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Lungu Anatolie împotriva Lungu Ion, Burlacu Constantin, Moscaliuc Raisa, intervenient accesoriu Primăria sat. Mărculești, Consiliul sat. Mărculești raionul Florești cu privire la anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorilor de teren eliberat pe numele lui Lungu Ion Petru și Burlacu Constantin Tudor cu repunerea părților în situația anterioară și constatarea nulității absolute a contractului de donație a bunului imobil din 30 mai 2015, încheiat între Lungu Ion, Moscaliuc Raisa și Burlacu Constantin,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Lungu Anatolie și de către avocatul acestuia, Serghei Guțu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 01 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 25 septembrie 2015, Lungu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lungu Ion, Burlacu Constantin, Moscaliuc Raisa, intervenient accesoriu Primăria sat. Mărculești, Consiliul sat. Mărculești raionul Florești cu privire la anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorilor de teren eliberat pe numele lui Lungu Ion Petru și Burlacu Constantin Tudor cu repunerea părților în situația

anterioară și constatarea nulității absolute a contractului de donație a bunului imobil din 30 mai 2015, încheiat între Lungu Ion, Moscaliuc Raisa și Burlacu Constantin.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că în temeiul deciziei Consiliului satului Mărculești nr. 6/3 din 28 iunie 1996 i-a fost atribuit în proprietate lot de teren pentru construcția casei individuale de locuit, fără eliberarea titlului de autentificare a drepturilor deținătorilor de terenuri și fără specificarea suprafeței acesteia, însă în limita indicată de lege pentru localitățile rurale, conform prevederilor art. 11 Cod funciar în mărime de 0,12 ha. Indică reclamantul că la acel moment nu dispunea de mijloace financiare și terenul a fost lăsat fără valorificare, de care se folosea Lungu Ion, cu consimțământul său.

Susține reclamantul că în anul 2010 personal s-a adresat la administrația publică locală pentru legitimarea dreptului de proprietate în vederea eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, în cadrul căruia s-a stabilit că suprafața rămasă spre deținere de către reclamant pentru construcția casei s-a micșorat până la 0,0360 ha, dreptul de proprietate fiind reafirmat prin Decizia nr. 01/07 a Consiliului sătesc Mărculești din 25 februarie 2010 în care s-a indicat modul de valorificare și obținere a actelor de construcție, eliberându-se titlul de autentificare a dreptului deținătorilor de teren sub numărul cadastral 4541116185 la 21 mai 2010, fiind înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile la 26 mai 2010, astfel încât a început edificarea construcției și colectarea actelor necesare precum certificatul de urbanism și autorizația de construcție.

La fel, reclamantul invocă că din cauza lipsei mijloacelor financiare la momentul atribuirii lotului de teren la 28 iunie 1996 prin Decizia nr.6/3 a Consiliului sătesc Mărculești, lucrările cadastrale în vederea obținerii titlului de autentificare nu au fost efectuate, astfel că înregistrarea selectivă a terenului pe numele reclamantului nu a fost făcută după cum nu a fost făcută nici în regim de înregistrare masivă. În acest sens, actele de proprietate nu au fost perfectate pe numele reclamantului. Ulterior, a constatat că în urma înregistrării masive s-a comis o eroare și terenul atribuit reclamantului a fost înregistrat după Lungu Ion, cu eliberarea ultimului a titlului de autentificare a dreptului deținătorilor de teren sub numărul 4541116177 cu suprafața de 0,2747 ha în calitate de grădini și nr. 4541716178 pentru Burlacu Constantin cu suprafața de 0,0344 ha în calitate de grădini. Respectiv, consideră că titlurile pe numele pârâților sunt pasibile de anulare fiind eliberate cu încălcarea dispozițiilor legii fiind indicate cu destinația de grădini.

Într-un final, consideră că autoritatea publică locală - Primăria, de comun cu Consiliul local a admis erori în latura eliberării Titlului de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren, deoarece nu a pus la dispoziția întreprinderii care a efectuat

lucrurile de înregistrare masivă informația legată de anteriorii proprietari, ce a atras eliberarea ilegală a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorilor de teren pe numele Lungu Ion și Burlacu Constantin.

Solicită reclamantul Lungu Anatolie, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorilor de teren eliberat pe numele lui Lungu Ion Petru și titlului de autentificare a dreptului deținătorilor de teren eliberat pe numele lui Burlacu Constantin, cu repunerea părților în situația anterioară.

La 17 noiembrie 2015, reclamantul Lungu Anatolie a depus cerere de majorare a pretențiilor, solicitând constatarea nulității absolute a contractului de donație a bunului imobil încheiat la 31 martie 2015. În justificarea poziției sale, reclamantul precizează că fiind prezenta cauză pe rolul instanței de judecată, pârâții au efectuat tranzacția cu obiectul în litigiu, iar conform art. 219 Cod civil se atestă care sunt efectele actului juridic civil și anume repunerea părților în situația anterioară convenției. (f. d. 102)

Prin hotărârea Judecătorei Florești din 01 decembrie 2015 s-a decis respingerea acțiunii, ca fiind tardivă și neîntemeiată. (f. d. 133, 142 – 148)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016 a fost respinsă cererea de apel declarată de către Lungu Anatolie și de către avocatul acestuia, Serghei Guțu și menținută hotărârea Judecătorei Florești din 01 decembrie 2015. (f. d. 180 - 184)

La 04 mai 2016, Curtea de Apel Bălți a expediat copia deciziei integrale din 14 aprilie 2016 în adresa părților. (f. d. 185)

La 11 iulie 2016, Lungu Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătorei Florești din 24 noiembrie 2015 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să dispună admiterea în totalitate a acțiunii înaintate.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Lungu Anatolie la 11 iulie 2016 este depus în termen, deoarece potrivit avizului de recepție rezultă că recurentul a recepționat copia actului contestat la 10 mai 2016 (f. d. 187). Totodată, având în vedere că ultima zi a termenului de depunere a recursului a fost zi nelucrătoare, iar în asemenea situație este aplicabil art. 112 alin. (2) din CPC, termenul a expirat în următoarea zi lucrătoare, adică la 11 iulie 2016.

În motivarea recursului Lungu Anatolie a considerat că hotărârea și decizia contestată, sunt neîntemeiate. Prin urmare, susține că instanța de fond și de apel nu au aplicat în speță corect art. 11 al Codului funciar, întrucât Lungu Ion nu a negat faptul

că îi va elibera terenul pe care-l folosea în calitate de grădină, când se vor începe lucrările de construcție. Însă, dânsul a refuzat să elibereze suprafața de teren ocupată în mărime de 0,8 ha. De altfel, acesta a trecut pe numele său suprafața de teren în mărime de 0,12 ha, maxim admisibilă de alocare a lotului de teren pentru construcția caselor de locuit. Mai mult ca atât, subliniază recurentul că pârâții nu au obiectat la depășirea hotarelor lor de către dânsul la edificarea construcției sale.

În același timp, specifică că instanțele de fond și de apel nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, și anume art. 39 din Codul funciar, în situația în care gradinele se acordă în extravilanul localității, iar în cazul în care sunt acordate în intravilan, ele au un singur scop, să fie incluse conform planului urbanistic general al localității cu destinație de construcție. De fapt, urmau să fie în extravilan. La fel, precizează că prin respingerea audierii martorilor propuși, s-a creat artificial situația de respingere a acțiunii pentru lipsa de probe, iar de către instanța de apel interpretarea arbitrară a mijloacelor de probă.

La 27 iulie 2016, prin intermediul cancelariei Curții Supreme de Justiție, recurentul a depus cerere suplimentară la recursul inițial, în care a indicat că la elaborarea titlurilor de autentificare a stat la bază o decizie a Consiliului sătesc Mărculești din 08 martie 1993, care nu a fost de găsit în arhiva raională și nici în Primărie. Din acest raționament, consideră că nu a fost săvârșită corect înregistrarea dreptului pentru Lungu Ion.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa lui Lungu Ion, Burlacu Constantin, Moscaliuc Raisa și Primăria Mărculești cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 220)

Până la data examinării pricinii, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Lungu Anatolie în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lungu Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Lungu Anatolie se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală